

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 50. Gelasius Romæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](#)

ac inter alios Hermannus Episcopus Au- Sæcul. XII.
gustanus, & aliqui in Anglia recipiebant, A.C. 1117.
& contra Gelasium Antipapam putabant.
At Francia & maxima orbis Christiani
pars Gelasium Pontificem legitimum ve-
nerabatur.

§. L.

Gelasius Romæ.

Gelasius, ubi Imperatorem recessisse
comperit, Romam clam ingressus, *Landulf.*
in parva Ecclesia, quæ ad S. Mariam se- n. 12.
cundi cerei dicebatur, inter ædes Stephani,
Pandulphi Normanni, & Petri Lodronii,
Pontificis Defensorum, posita, deli-
tuit. In Festo S. Praxedis, vigesima pri-
ma Julii, in ejusdem S. Virginis Ecclesia
officium celebrare statuit, id suadente De-
siderio Cardinale ad hunc Titulum ordi-
nato, rejecto consilio plurium aliorum,
prudenter monentium, hanc Ecclesiam
intra arces & munitamenta Frangipanum
stam esse. Necdum completa erant So-
lemnia, cum adsunt Frangipanes, pedi-
tum equitumque agmine stipati, Papam
Clericosque lapidibus & saxis insectan-
tur.

tio Archiepiscopo Bracarensi, Clericis Romanis
& Papa Paschale II. id recusantibus coronatus fue-
rat, anno millesimo centesimo decimo septimo.
Sup. Lib. LXVI. §. XLI.

Hist. Eccles. Tom. XVI.

B b

Sæcul. XII. tur. Stephanus Normannus & Crescentius
A.C. 1118. Cajetanus, fortia pectora, diu vim & im-
 petum hostium cohibuerunt, etiamsi nu-
 mero essent inferiores. Acriter decer-
 tatum per magnam diei partem fugit Ge-
 lasius, illacrymantibus feminis, cum con-
 spicerent Pontificem Romanum, nec-
 dum toto deposito ornatu Sacerdotali,
 in fugam versum, equo verberibus inci-
 tato in cursum non sufficiente. Dum
 ejus Crucifer Dominum strenue conse-
 quitur, humo inæquali fallente equi ve-
 stigium, in terram effunditur, quem cum
 Cruce sua & equo superveniens pauper
 muliercula in tugurio suo usque ad se-
 quentem noctem occultavit.

Interim adhucdum pugnabatur, cum
 Stephanus Normannus ad Frangipanes,
 quo ruitis, inquit, Papam, quem queritis,
 fuga abstulit, an nos quoque perditos vul-
 tis? Romani sumus & vestri consanguinei.
 Absistamus utrinque fatigati, satis
 saevitum est. Hac voce diremptum est
 præclium. Papam vero amici lassum &
 gemebundum in arvis haud procul ab
 Ecclesia S. Pauli invenerunt. Altera
 die coeunt ad consultandum, & Papa
 omnium ultimus sententiam protulit in
 hunc modum: *Fratres mei, sequamur
 exemplum Patrum nostrorum, & imple-
 mus præceptum Evangelii. Cum in civi-
 tate ista vivere non possimus, fugiamus in
 aliam.*

aliam. *Fugiamus, inquam, hanc Sodo-Sæcul. XII.
mam! hanc Ægyptum! Ego coram Deo A.C. 1118.*
*& Ecclesia dico, malle me, si unquam fieri
posset, unum quam tot Imperatores habe-
re. Unus saltem nequam perderet nequio-
res, donec & ipse Imperatorum Imperato-
ri pœnas dare cogeretur.* Omnibus Pa-
 pœ consilium approbantibus, illico viros
 constituit, qui ipso absente Ecclesiam gu-
 bernarent. Petrum Episcopum Portuen-
 sem Vicarium suum esse jussit, additis
 aliquot, qui eum adjuvarent, Cardinali-
 bus. Hugonem Cardinalem Titulo SS.
 Apostolorum Benevento præfecit, Nico-
 lao Seni Cantorum curam commisit, Ro-
 manæ Urbis præfecturam Petro, homini
 nequam & indignissimo, qui hoc munus
 invito Paschale Papa invaserat, confir-
 mavit, sed Civitatis vexillum & custo-
 diam Stephano Normanno amicorum fi-
 diffissimo & potentissimo tradidit.

Gelasius Papa prima die Septembbris
 adhuc Romæ versabatur; quod dispici-
 mus ex Bulla data ad Walterum Archi-
 episcopum Ravennatem, qui ex Canoni-
 cis Regularibus evocatus omnium con-
 sensu invititus electus fuerat, & a Papa
 consecratus. A tempore Guiberti hæc
 Ecclesia in Schismate remanferat, ab Epi-
 scopis, quos Imperator nominasset, oc-
 cupata; quare Pontifices Jurisdictioni
 Ravennatum Archiepiscoporum subtra-
 xerant

p. 4.

B b 2

Sæcul. XII. xerant Ecclesiæ Placentinam, Parmensem, Regiensem, & Bononiensem. In hac
A.C. 1118. autem Bulla Gelasius Papa, ut reconciliatio-
 nis cum Ecclesia Romana faveat, Ecclesiæ Ravennati jura sua in illas quatuor
 Ecclesiæ & in omnes ceteras, quæ in ea
 referuntur, restituit, & Waltero Pallium
 concedit.

§. LI.

Balduinus II. Rex Jerosolymæ.

Tyr. XI. Inter hæc Jerosolymæ Regi & Patriarchæ defunctis alii successerant. Anno

L. 29.

superiore Balduinus Rex gravi morbo decumbens, cum nihil proprius esse crederet, quam ut e mortali corpore evocaretur, ad rationem actuum suorum Deo Judici reddendam, a se dimisit Adelhai-

Sup. §. 16. dem, Siciliæ Comitissam, quam ante triennium advocatam illicitis nuptiis sibi junxerat, habens uxorem legitimam Edessæ luce fruentem. Arnulpho autem Patriarcha auctore Balduinus bonam decepit Principem; quo facinore sibi Regnoque suo immortale odium Comitis Rogerii, postea Siciliæ Regis, Adelhaidis expulsæ e primo toro filii, conciliavit. Anno sequente Regem Balduinum, in Ægypto Infidelibus arma inferentem, morbus iterum invasit, ex quo iter in Palæstinam relegens, extinctus est, anno Regni sui decimo octavo. Corpus ejus

Jero-